

Biblická hodina – 16.12.2021

Suspírium: „Hospodin, váš Boh, je Bohom hore na nebesiach i dolu na zemi.“ (Joz 2,11b) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 130: „Na Teba z hlbín, Pane...“

Modlitba

Pred Tvoju tvár sa blížim, moja cesta a moja spása. Ďakujem, že aj ja môžem patriť k tým, ktorí skrze krv Ježiša Krista znova získali dôstojnosť, môžu žiť vzpriamene a so silou, ktorú jedine Ty vlastníš. Táto skutočnosť aj mňa vedie k tomu, aby som neoblomne uveril Tvojej vrúcnej láske a vernosti. Viem, že som len hosťom tejto zeme, ktorý sa nepokojne a sťažujúc sa na vlastné podmienky posúva vpred, avšak to nepomáha. Správny smer udávaš Ty, drahý Pán. Ty sa ku mne pridružíš aj vtedy, keď na mňa ostatní už pozabudli a vedieš ma do Otcovho lona bezpečia a istoty. Prosím Ťa, zvučne ma preber k životu slovami proroka Sofoniáša a udeľ mi kríž prostredníctvom slov apoštola Petra, aby som nikdy nezabudol, že to, čo si vykonal Ty, za to sa Ti ja nikdy nebudem vedieť odvdáčiť. Prosím, zapoj ma do čítania, počúvania a zachovávanía Tvojho drahého Slova v mene Pána Ježiša Krista v spoločenstve Duchom Svätým. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Sofoniáša 3, 9-20

„Vtedy dám národom čisté pery, aby všetci vzývali Hospodinovo meno a svorne mu slúžili. Z druhej strany kúšskych riek mi moji vyznavači, moja rozptýlená dcéra prinesie dar. V ten deň sa nebudeš hanbiť za žiadne skutky, ktorými si sa mi spreneverila. Odstránim totiž z tvojho stredu pyšných, čo jasajú, nebudeš sa už vyvyšovať na mojom svätom vrchu. Ponechám uprostred teba úbohý a biedny ľud, bude hľadať útočisko v Hospodinovom mene. Zvyšok Izraela sa nebude dopúšťať neprávosti ani hovoriť lož; v ich ústach nebude ľsti. Budú sa pášť a odpočívať, a nik ich nevyplaší.“ Plesaj, dcéra Siona, výskaj, Izrael! Raduj sa a jasaj celým srdcom, dcéra Jeruzalema! Hospodin odvrátil rozsudok nad tebou, vyhnal tvojich nepriateľov. Kráľ Izraela, Hospodin, je uprostred teba, neboj sa viac zlého. V ten deň povedia Jeruzalemu: „Neboj sa, Sion, nech neochabnú tvoje ruky! V tvojom strede je Hospodin, tvoj Boh, hrdina, čo zachraňuje, radostne nad tebou jasá, svojou láskou ňa tíši, zvučne nad tebou plesá.“ „Pozbieram strápených, čo nemajú sviatky, veď sú z teba; jarmo a potupa je na nich. Hľa, v tom čase sa porátam so všetkými, čo ňa utláčali, zachránim chromých a rozptýlených zhromaždím, ich hanbu zmením na chválu a dobré meno po celej zemi. V ten čas vás privediem, vtedy vás zhromaždím, dám vám meno a chválu

medzi všetkými ľuďmi na zemi a váš údel zmením pred vašimi zrakmi," hovorí Hospodin."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

9-13. verše:

Vtedy, v ten čas: časový údaj Hospodina, Ktorý v blízkej i vo vzdialenej budúcnosti bude konať. Ako a čo? Jeho sľuby sa naplnia a obsahom ich sľubov je transfúzia. Prebehne čistenie, bližšie prečistenie zeme. To je Hospodinovo dielo. Namiesto súdu a potupy, Sofoniáš zvestuje generálny lásky čas, ktorý sa opiera jedine o Božie skutky. Každého zastihne spása. Každý sa prekvapí, ako koná Hospodin.

Prvým znakom Spasiteľa a Veriteľa zeme je to, že zmenia sa pery. Nie ich tvár, ale z nich vychádzajúce slová. Pery prehovorí. Pery na bohoslužbách pred Pánom budú čisté. Prebehne skutočný prevrat slov a tým aj hodnôt. Ten bude mať úctu k Pánovi, kto otvára čisté pery, presnejšie očistené pery v Božom chráme. Kiežby naše spoločenstvo sa pýšilo v tomto advente týmto Božím darom. Čisté pery vo vnútri kostola a pred kostolom. Čisté pery, ktoré už nehľadajú príčiny a dôsledky, ale komunikujú s Pánom o vlastnom živote. Vzyvanie Pána nie je len vďakyvzdanie, ale slávnostné vyznanie, že Hospodin je Pán a Kráľ, že JEMU, JEDINE JEMU patrí zem. To je hlavný cieľ Hospodina, aby národy si uvedomili, kto je v skutočnosti Pán. Táto jednomyselná bohoslužba doslova jedným ramenom a jedným krkom bude realizovateľná. To znamená celá ľudská identita, duch, telo sa bude usilovať o jedno: aby jeho rozptýlený ľud spoločne s národmi sveta vyznalo to, kto je pravdou, skalou a štítom ich života. Jedným smerom, jedným ramenom a jedným krkom, teda spolu. Môj ľud a môj Pán. V tomto advente si dobré uvedomiť, kde patríme, aké spoločenstvo vytvárame, aké hodnoty zdieľame, o aké veci sa zaujíname, veď najväčším hriechom starozákonných, ale i dnešných dní je práve pýcha. Boh odstraňuje pyšných, a zhromažďuje rozptýlených. Sú to povolani a vykúpení zo všetkých národov. Dar od Kúšovcov, od Egypťanov znamená uznanie Božej vlády ak o tom čítame aj v knihe Žalmov: *„Králi Taršíša a ostrovov nech prinesú dary, králi Šeby a Sáby nech prinesú poplatky.”* (Ž 72,10)

Sofoniáš sa pozerá a bojí sa o duchovnú asimiláciu násilne odvedených a dobrovoľne presťahovaných Izraelcov do Egypta. Sofoniáš myslí na tých potomkov Izraelských, ktorí pri zániku severnej ríše sa zachránili útekem do Egypta a tam sa asimilovali. Elefantiné a jeho okolie žilo pestro a rôznorodo, ale prišlo obdobie, kedy sa nechala zviest'. Spreneverila sa Pánu Bohu. Avšak Sion sa už nemusí hanbiť za vlastné skutky, veď je tam, kde má byť. Boh sa postará o to, aby boli zoskupení na Sion všetci, ktorí chvália Jeho česť a slávu. Rozptýlení a následne pozbieraní. Rozčarovani, rozdrvení na kusy, a následne znova spojení.

To je Boží dar. Tento adventný čas čakáme práve na to, aby náš ľud, Bohom bol pozbieraný. Zo všetkých kútov sveta, tento čas je práve obdobím pozbierania. Človek sa sám pozdvihne, aby sa dostavil domov, ale u Sofoniáša toto je nemožné. V tom čase zozbierať svätých bolo pre ľud nemožné, ale Boh to vykonal. Spojil národy a prepojil ich s vlastným ľudom. Národy, ktoré symbolizujú mudrci a vlastný ľud, ktorí sú zoskupení na poli: pastieri.

Ľudu bude odpustené a Boh zachová trápených, chudákov a mrzákov. Pokorný ľud sa stane jeho vlastníctvom. Nemá v ňom miesto bezprávie, lešť a lož Pokoj a zmierenie sa v ňom usadí natrvalo. Nerušiteľný pokoj symbolizuje ľud Boží. Novými perami, hanby a bez potupy spolu s a pred Pánom. To je aj naša jediná chtivosť, veď lásky čas prichádza, a my potrebujeme také uistenie, že naše Vianoce, náš celý advent nebude obdobím zhonu a prekvapení, ale Boh sa postará o to, čo aj nám prisľúbil a dokonal vo svojom Synovi, v našom Vykupiteľovi, že všetko bude iné, a to iné sa začínam zmenou nás všetkých. To môže urobiť iba Boh.

14-20. verše:

Sofoniáš, ktorý burcoval k pokániu a liečil ťažké rany súdu navádza ľud k radosti. Hospodin zrušil rozsudok, kráľovsky odpustil a otcovsky sa ujal slabých a bezbranných. Prišiel ako Bohatier, Spasiteľ a Víťaz. On stojí uprostred ľudu a súčasne sedí na Tróne. On prekríkol celý svet a Jeho ľud sa bude veseliť obrovským spôsobom. Jas je prejavom toho, že ľud má svoj podiel na Jeho víťazstve. Zem smútku, hanby, hanobenia a modloslužby sa mení na oázu mieru, lásky, spásy a slávy. Sláva Božej milosti sa bude odrážať vo vyvolených. Dokonca i národy, ktorí hanobili Boží ľud zrazu sa zmenia, a chvália a slávia toho Pána, Ktorého v skutočnosti nepoznajú. Čistá a radostná služba Pána. Čistota a radosť. Vnútorňá čistota a na zovňajšku sa preukázateľná radosť. Boh je s nami. Boh je medzi nami. Emanuel. Tu je Pán. Tu je Spasiteľ. Tu, priamo v našom spoločenstve. Čas lásky bez Pána je nečas. Čas pokoja bez Pána je nepokoj. Čas oddychu bez Pána je zhon. Čas milosti bez Pána je nemilosť. Čas je ukrutný a nemilosrdný, ale i nad časom vládne Hospodin, ktorý ukáže svoje spasenie, a každý uvidí to, čo potrebuje. V živote každého, ak stojí uprostred Pána, aj bude stáť pevne a rozhodne vo víroch tohto adventného a Vianočného času badá Božie skutky. Pre ľud Boží je najväčším darom Božia prítomnosť a v ňom zjavená milosť. Kto oslobodí skutočne a pravdivo naše životy? Kto bude Pánom našich životov? Ten Víťaz, ktorý stojí uprostred nášho spoločenstva. On sa nevyvyšuje. On nekladie odpor. On sa nezaprisaháva, že všetko bude v poriadku. On sa priznáva, že kto uvidí jeho slávu, bude mať istotu, že Pán je živý a mocný. Ten, kto sa nechá viesť dobrým Pastierom. Ten, kto sám vyzná, že s Pánom mu nič nechýba. Ten, kto si je vedomý toho, že Božie vyslobodenie je jediná možnosť pre úplnú zmenu a premenu. Boh sa nás ujíma. Boh nás vedie, ba dokonca vyvedie

z toho trápenia, ktorý nás sužuje. Bude všetko na jeho slávu. Naše meno a naša chvála bude len vtedy veľké, keď jedinečný, mocný a preveľký Pán bude stáť pri našom boku, uprostred spoločenstva a každý uvidí jeho slávu. Jeho samotného. Boh sa raduje z nás. Boh plný milosti koná pre naše blaho. Veríš tomu? Naše meno sa uchová len v bohabojnosti Pána. Naša sláva zmizne, ak sa objaví On. Pokorným svoju slávu zjaví, ako pastierom pri Betleheme. Pokorným preukazuje svoju milosť, ako Márii a Jozefovi, ktorých zachránil. Prebýva a žije s tými, ktorí sa oddávajú na jeho cestu a sú pripravení vložiť svoj život do výkladu Božej služby. Nad Božím ľudom sa zjaví Pánova sláva.

Biblický text: Prvý list apoštola Petra 4, 12-19

„Milovaní, nebuďte prekvapení ohňom skúšky medzi vami, ktorý na vás prišiel, ako keby sa vám prihodilo niečo neobyčajné, ale radujte sa, keď máte účasť na Kristových utrpeniach, aby ste sa s plesaním radovali, aj keď sa zjaví jeho sláva. Ak vás hanobia pre Kristovo meno, ste blahoslavení, pretože Duch slávy, Boží Duch, spočíva na vás. Len nech nikto z vás netrpí ako vrah alebo zlodej, zločinec, či ako ten, čo sa mieša do všetkého. Ak však trpí ako kresťan, nech sa nehanbí, ale nech oslavuje Boha za toto meno. Veď už je čas, aby sa začal súd od Božieho domu. Ak sa však začne najprv od nás, aký bude koniec tých, čo sú neposlušní Božiemu evanjeliu? A ak sa spravodlivý ledva zachráni, kam sa podeje bezbožný a hriešnik? Preto aj tí, čo trpia podľa Božej vôle, nech konajú dobro a svoje duše nech odporúčajú vernému Stvoriteľovi.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Apoštol Peter sa vracia k téme utrpenia. Častokrát kresťana prekvapí skúška. Je to neobyčajné, je to ťažkopádne, je to neopísateľné, ale len Bohom milovaní prežívajú skúšky. Len Bohom milovaní prežijú skúšky. Oheň ich zapáli, ale nezhoria, pretože Kristove skúšky a naše skúšky sa prelínajú. Tam, kde sa skutočne stretne môj a Kristov život, to je oheň skúšky. Kresťanskí život horí, horí, ale nezhorí, lebo Boh stojí uprostred vlastných. Boh je láska a On nás miluje. Práve preto, kto je ohňom trápený, nech sa raduje, má účasť na Kristových utrpeniach. Práve preto, kto je ohňom vyskúšaný, nech sa raduje, lebo Boh ho prijíma. Účasť na Kristových trápeniach majú tí, ktorí sú Bohom milovaní. Toto svetlo potrebujeme, keď sme trápení. Túto Petrovú očividnú predvídateľnosť musí mať na zreteli, aby sme nepadli vo viere. Ranní kresťania skutočne zacítili oheň skúšky. Treba si uvedomiť, že tieto „ohne“ zo strany sveta sú normálnou reakciou na životy, ktoré sú Bohom milovaní. My si to nepripúšťame, lebo si myslíme, že žijeme v kresťanskej krajine. My si myslíme, že nič nás už nemôže prekvapiť. Skúšky sú neobyčajné, hoc kedy nás zastihnú. Apoštol Pavol o Timotejovi píše nasledovné: *„Spolu so mnou znášaj utrpenie ako dobrý vojak Ježiša Krista.“* (II Tim 2,3) Zdráhať sa v utrpení, je nekresťanské. Oponovať proti

utrpeniu, je nekresťanské, ale aj Peter sa takto díval na Krista: „Nech ti je Boh milostivý, Pane! To sa ti nesmie stať!“ (Mt 16,22) „Človek – kresťan nemôže hľadať kompromisy zo svetom. Človek kresťan nemôže sa vyhnúť ohňom skúšky, pretože aj radosť z vyslobodenia ich minie.

Pre Petra prejsť skúškou, je výsada kresťana. Môžeme mať účasť na Kristových utrpeniach, to je pocta. Tie isté utrpenia znášame ako Kristus. Náš podiel je podobný ako Kristov podiel. Tomuto sa môžeme len tešiť a nie oponovať a vycúvať z takýchto príležitostí. Veď aj Kristus po najväčších utrpeniach zažil Božiu slávu vo vlastnom tele. Boh ho povýšil, a daroval mu meno, na ktoré nikto nevie zabudnúť. Kristus je Pánom nad svetmi a jeho dôstojnosť sa prejavila práve v trápeniach a mukách. Je síce ťažké prijať, že jeden z vyvolených Ho zradí. (Mk 14,17-21) Je síce ťažké prijať, že jeden z vyvolených Ho zapiera (Mk 14,66-72) Je síce ťažké prijať Božiu vôľu, ale On je posilnený, ale nie zbabelec. Ten, kto precíti radosť z utrpení, vtedy si uvedomí ako na Neho hľadá svet. Ten, kto je v trápeniach vytrvalý, získa skutočnú odmenu aj zo strany sveta: On je kresťan. Kristus prežil to, o čom žalmista písal: *„Veď pre teba znášam potupu a hanba mi pokrýva tvár. Za cudzieho ma pokladajú vlastní bratia, cudzincom som pre synov svojej matky...”* (Ž 69,8-9)

Drahí bratia a milé sestry! Svet môže Ježiša hanbiť, i nás všetkých, ktorí vzývame jeho meno, ale my Ho chváľme, veď tak spočínie na našich životoch Duch Svätý. My sa nemáme za čo hanbiť, pre to meno, ktoré nás spasilo a vyviedlo na svetlo. Najprv výraz kresťan bol prejavom posmechu (viď. Sk 11,26), ale neskôr sa rozšírilo po celej zemi. (viď. Sk 26,28)

My nie sme zlodeji, zločinci, ale veriaci v Ježiša Krista, ktorí skrze Jeho meno a Jeho služby sme vykúpení pre radostný život. Nás nevedie pomsta, zosmiešňovanie, ale vyzdvihnutie tej osoby, ktorý nás osobne vymanil z pod nadvlády Satana a vykonal to, čo pre nás bolo nemožné. Kresťan žijúci v Kristovi má preradostný život i v ohni skúšky, lebo vie, že Jeho Majster ho vo všetkom predišiel, i v utrpení. Božia sláva sa skôr zjavila a bola sprostredkovaná skrze Ducha Svätého, aby sme sa nebáli, ale uskutočňovali jeho dielo spásy. On nás pozdvihol, a my nevieme vydržať to, čo zastihlo aj JEHO?

Boh je totiž sudcom každého domu, ale jeho súd sa začína práve na JEHO dome. Jeho sláva musí byť zjavná v živote tých, ktorí sa oddali na Ježišovu cestu. Každý spadá pod Boží súd, a všetko sa začína tam, kde žijú jeho verní. Hriech je všadeprítomný, aj v pokušeniach utrpení. Sudca to dobre vie. Utrpenie, oheň skúšky nás nezastihne preto, aby sme vždy žili v pokušení, ale preto, aby sme boli očistení od neprávostí. Nič lepšie nevyčistí Božie stádo ako utrpenie. Práve utrpenie poukazuje na to, že v akom stave je JEHO DOM.

Boží súd sa začína na vlastnom dome, a nikoho neminie jeho trest, bezohľadne na to, čo je kresťan, veriaci, alebo sympatizant kresťanstva. Aký bude koniec tých, ktorí nemajú žiadny vzťah s Pánom? Aký bude koniec tých, ktorí Božie

evanjelium nikdy nepočuli? Ako predstúpi pred Hospodina ten, kto ho nikdy nespoznal a premárnil čas inými vecami?

My sa nemôžeme ničím chváliť pred Bohom. Keď nie On, my padne na úplne dno. My sme sa ledva zachránili iba JEHO milosťou a tým utrpením, ktoré nás očistilo od sprenevery. To utrpenie, ktoré sme cítili a cítime na duši, to nás držalo pri ňom. Pre vlastné utrpenie sme ho neopustili. Pre osobné muky sme sa k NEMU vrúcne modlili a udržiavali vzťah s Ním, lebo vedeli sme On je našou záchranou. Boha poznáme nielen ako Sudcu, ako Stvoriteľa, ale aj ako Vykupiteľa našich život, práve preto je pre nás samozrejmosťou, že KOHO si vyberáme v utrpeniach. Náš život nie je klam, a ak trpíme z Božej vôle, trpíme pre Jeho slávu. Náš život nie je rozčarovaný svet, ale príležitosť i v okovách podať svedectvo o tom, kto nás stvoril. Musíme byť šťastní a verní, že takto a v takýchto fázach života ako spoznáme Všemohúceho. Buďme vďační iba JEMU, že my ho nepoznáme len ako Stvoriteľa, ale aj ako Otca a Spasiteľa našich životov. On je všetko vo všetkom. On je ten pravý. On je ten skutočný. *„On, ktorý je, ktorý bol, a ktorý príde: [...] Jemu sláva a moc na veky vekov. Amen.”* (Zjav 1,4.6)

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“ (Mt 28,20b)
Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 361: „Piesne velebné vyspevujeme...”